

(2002/C 229 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0782/02**esittäjä(t): Samuli Pohjamo (ELDR) komissiolle**

(20. maaliskuuta 2002)

Aihe: Hevostalouden tuet

Hevostalouden merkitys maaseudun kehittämisessä on viime vuosina kasvanut samaan aikaan kun perinteisten maanviljelijöiden määrä on vähentynyt. EU:n alueella hevosia hyödynnetään ravihevosina, ratsuina ja lemmikkeinä. Myös hevosen lihan kysyntä on kasvanut Euroopassa. Tällä hetkellä hevosen lihaa tuodaan paljon Euroopan ulkopuolelta.

Hevostaloutta vaikeuttavat kannattavuus- ja tietyt rakenneongelmat. Hevostalouden tukien pitäisi olla kannustavia, jotta hevostalous kehittyisi. Samaan aikaan pitäisi pystyä säilyttämään alkuperäisrodut.

Pyydän saada tietää, mitä komissio tekee hevostenkasvattajien taloudellisen aseman parantamiseksi EU:ssa, jotta hevostaloudesta tulisi tärkeä osa monimuotoista maaseutua? Voiko hevostalouden keskeisenä tukimuotona olla tuntuva teurastusraha, joka lisäisi teurastettavien hevosten määrää, jolloin hevosten kiertokulku paranisi ja kasvatustoiminta elpyisi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Agenda 2000 -uudistuksen yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) toiseksi pilariksi tuli maaseudun kehittämispolitiikka, jonka osana käyttöön on otettu laaja valikoima maatalouden monimuotoisuutta edistäviä tukitoimenpiteitä. Monimuotoinen maatalous on paljon muutakin kuin maataloustuotteiden tuotantoa, ja siihen liittyy sen kaltaisia tavoitteita kuin ympäristön tilan parantaminen ja maaseutuyhteisön kehitykseen osallistuminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ säädetään muun muassa maataloihin sekä maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen tehtävien investointien tuesta. Lisäksi yhteisön tukea myönnetään luonnon kanssa sopusointuisille tuotantomenetelmille ja epäsuotuisilla alueilla harjoitettavalle viljelylle. Tukea maksetaan myös uhanalaisten rotujen kasvatukselle ja toiminnan monipuolistamiselle.

Näille toimenpiteille on yhteistä, että niiden täytäntöönpano tapahtuu maaseudun kehittämisohjelmien avulla. Ohjelmat suunnitellaan jäsenvaltioissa tarkoituksenmukaisella tasolla, ja jäsenvaltiot päättävät, suositanko joitain tiettyjä aloja vai ei.

Komission mielestä hevostaloudella on omalta osaltaan potentiaalia vaikuttaa maaseudun kestäväan kehitykseen, joka on edellä mainittujen tukijärjestelmien tavoitteena.

Tämä potentiaali koostuu erityisesti seuraavista seikoista:

- Maaseututalouksien tulonlähteet lisääntyvät, kun kotieläintaloutta monipuolistetaan ja tarjotaan erilaisia palveluita (esim. eläinhoitolat, urheilutapahtumat, maaseutumatkailu jne.). Tällaisten palveluiden kysyntä kasvaa, vaikka se onkin rajoittunutta ja tietyille alueille keskittynyttä.
- Ympäristön parantuminen: hevostalous on tavallisesti laajaperäistä ja vaatii (pysyviä) laitumia. Komission harjoittamassa maatalouden ympäristöpolitiikassa tärkeitä tekijöitä ovat laajaperäiset maataloustekniikat ja laitumien säilyttäminen.

- Myötävaikutus taloudellisen toiminnan säilymiseen epäsuotuisilla alueilla, sillä hevostaloutta voidaan harjoittaa myös alueilla, joilla maatalous on kannattavuuden rajoilla. Maataloustoiminnan jatkuminen tällaisilla alueilla on tärkeänä tavoitteena maaseudun kehittämistä koskevassa yhteisön politiikassa.
- Geneettisen monimuotoisuuden säilyttäminen: alueelle kotoperäisten uhanalaisten paikallisten eläinrotujen (myös hevosten) kasvattaminen on osa maatalouden ympäristötoimenpiteitä.

Arvoisa parlamentin jäsen nähdä jo näistä esimerkeistä, että hevosten kasvattajien taloudellisen tilanteen parantamiseksi on jo olemassa maaseudun kehittämispolitiikan mukaisia välineitä ja keinoja. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä on sisällyttää ohjelmiinsa asianmukaiset toimenpiteet.

Huomattavien teurastuspalkkioiden osalta on todettava, ettei komissiolla ole hevostalouden osalta suunnitteilla yhteistä markkinajärjestelyä, joka sisältäisi tällaiset palkkiot.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(2002/C 229 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0790/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) ja Ioannis Marínos (PPE-DE) neuvostolle

(22. maaliskuuta 2002)

Aihe: Elokuvan kieltäminen Turkissa

Associated Pressin Ankaran uutistoimiston mukaan Turkin viranomaiset ovat kieltäneet esittämästä turkkilaista filmiä ”Suuri mies — pieni rakkaus”, koska se sisältää kurdinkielisiä vuoropuheluja. On korostettava, että vaikka myös Turkin kulttuuriministeriö oli rahoittanut filmiä, se määräsi lopettamaan filmin esittämisen elokuvateattereissa. Ministeriön mielestä filmin esitys oli ongelmallista, koska se sisälsi kurdinkielisiä dialogeja, vaikka se oli tekstitetty turkiksi.

Onko tämä tapaus sopusoinnussa eurooppalaiselta valtiolta edellytettävän käytökseen kanssa, jota Turkin on noudatettava? Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt joka kerran kun Turkissa on havaittu rikottavan henkistä vapautta ja poljettu räikeästi demokraattisia vapauksia? Kuinka usein ja missä tapauksissa tämä valtio on toteuttanut siltä edellytetyt toimet?

Vastaus

(27. kesäkuuta 2002)

Neuvosto pyytää arvoisia parlamentin jäseniä tutustumaan kysymyksen E-426/02 yhteydessä vastaavalaista aiheesta jo annettuun vastaukseen.

(2002/C 229 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0797/02

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(21. maaliskuuta 2002)

Aihe: Yhteinen kalastuspolitiikka

Onko komissiolla suunnitelmia käyttää laajemmin hyödyksi yhteisen kalastuspolitiikan suomia etuja Aigeianmerellä, Itämerellä, Adrianmerellä ja Välimerellä tai asiaankuuluvilla EU:n jäsenvaltioiden Euroopan ulkopuolisilla vesialueilla Karibianmerellä, Tyynellä valtamerellä, Intian valtamerellä ja Atlantin valtamerellä?

Jos suunnitelmia ei ole, voisiko komissio selittää miksi?